

Barbara Cartland

A soft-focus photograph of a woman's face, likely Barbara Cartland, is visible in the background behind the title text. She has dark hair and is looking slightly to the side.

Vaimu boiatus

A close-up photograph of a branch of a pink fuchsia plant with several bright pink, bell-shaped flowers hanging down. The leaves are green and glossy.

Barbara Cartland
Warned by a Ghost
1991

Raamatu eesti keeles kirjastamise õigus kuulub eranditult kirjastusele AMOR.

Antud raamatu materjalide ükskõik milline kasutamine kas tervikuna või osaliselt ilma valdaja loata on õigusvastane ja seadusega karistatav.

Toimetanud Mari Kolk
Korrektor Mari Mets

© 1991 Cartland Promotions.

All rights reserved.

Trükiväljaanne © 2003 Kirjastus AMOR

Elektroniline väljaanne © 2010 Kirjastus AMOR

Raamatu nr 10343

ISBN 978-9949-20-080-1

Autori märkus

*I*nimesed, kes arvavad endal üleloomulikke võimeid olevat, usuvad, et vaimne on väga erinevaid.

“Hoiatavad vaimud”, nagu selles loos, kes ilmuvad ennast, et teada anda lähenevast surmast või tragöödiast, erinevad neist õnnetutest maa külge aheldatud viirastustest, kes on kättemaksuhimulised ja lennutavad asju mööda tuba ringi.

Ka armastus võib neid siduda selle maailma külge pärast nende surma ning nad kummitavad, pidades kinni tavadest, mida nad järgisid oma eluajal.

Selleks, et vaimud ennast nii-öelda käima lükata saaksid, on vajalik teatud vaimne energia ja teadlikkus, kuid selleks on vaja otsusekindlust ja vaba tahet, mille saavutamine võib aga igaviku aega võtta.

Esimese ilmasõja ajal sain ma koos omavanuse tüdrukuga selles osas õpetust. Ta oli kolmteist kuni kuusteist aastat vana ning elas armsas majas Somersetis. Ometigi kummitas seal.

Alati läks keegi meie ees trepist üles ja tuli meie taga alla. Me kuulsime hobust maja ees peatuvat, kuid kui me välja vaatama läksime, polnud seal kedagi.

See kõik juhtus mõned aastad enne seda, kui ma sain teada, et maja kuulus kunagi rojalistile, kes oli haavata saanud ja tulnud koju surema.

Üks iirlane rääkis meile, et söögitoas kõnnib kena heledapäine naine. Me naersime tema üle, kuid viis aastat hiljem tõstis üks tööline üles kamina ees lebava kiviplaadi.

Selle all lebas noore ja pikkade heledate juustega naise keha.

Nende silmade all pudenes see tuhaks.

Kui ma 1950. aastal asusin elama Camfield Place'i, lasin ma maja ära õnnistada, sest mul puudus soov seda vaimudega jagada.

Alles pärast maja õnnistamist leidsin ma Beatrix Potteri autobiograafia. Tema vanaisa oli just see, kes maja ümber ning suuremaks ehitada lasi. Kui Beatrix väikse tüdrukuna siin oli, siis hirmutasid teda hallis ringi hõljuvad vaimud ning suured kujud.

Tänapäeval ei liigu selles majas ükski vaim, välja arvatud ühe koera oma, kes pandi magama pärast maja õnnistamist ja kes otsustas meiega jääda, kuna armastas meid.

Esimene peatükk

1818

*S*edela ratsutas läbi pargi ning lasi samal ajal silma-
del ringi käia, lootes märgata tammepuude all mõnda
hirve.

Kaugemal, järve teisel kaldal paistis Windle Court.

Hoone oli oivaliseks näiteks eelmise sajandi pari-
mast arhitektuurist.

Iga kord, kui Sedela seda nägi, tundus maja talle
veelgi kaunim kui varem.

Loss oli selle koha peal seisnud sellest ajast saadik,
kui esimesed Windle'id Henry VIII valitsemisajal krahv-
konda saabusid.

Iga põlvkond muutis maja juures midagi, nad kas
lõhkusid osa sellest maha või lisasid olemasolevale

juurde, kuni neljas markii kuuskümmend aastat tagasi kujundas ümber maja kogu fassaadi.

Nüüd nägi loss oma kahe keskosast välja sirutuva tiivaga hunnitu välja.

Ehkki Sedela tundis lossi alates sellest ajast, kui ta veel väike tüdruk oli, läbis teda seda nähes alati väike erutus.

Samasugune tunne valdas teda ka metsas, aedades ja kreeka templis, mis seisis järve teises otsas.

Sedela teadis, et praegune markii on Prantsusmaalt tagasi ja arvas nüüd, et varsti tuleb ta koju.

Nende vanusevahe oli üheksa aastat. Sedela oli seetõttu alles väike tüdruk, kui markii sõtta läks.